

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 220.173 van 4 juli 2012
in de zaak A. 200.744/XIV-33.246**

In zake : de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
 de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid, thans
 de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en
 Armoedebestrijding
 kantoor houdend te 1000 Brussel
 Antwerpsesteenweg 59 B

tegen :

XXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Vincent Vereecke
kantoor houdend te 8820 Torhout
Elisabethlaan 25/1
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 22 juni 2011, strekt tot de vernietiging van het arrest nr. 62.025 van 23 mei 2011 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking nr. 7217 van 8 juli 2011 wordt het cassatieberoep toelaatbaar verklaard.

De verweerder heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste Auditeur Marijke Sterck heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 23 mei 2012 om 11.00 uur.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Carmenta Decordier, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Jonas Mahieu, die loco advocaat Vincent Vereecke verschijnt voor de verweerder, zijn gehoord.

Eerste Auditeur Marijke Sterck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verweerder dient op 26 januari 2010 een aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) in. De staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid verklaart die aanvraag met een beslissing van 25 februari 2011 niet-ontvankelijk.

Op 24 maart 2011 stelt de verweerder tegen die beslissing een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vernietigt de hoger genoemde beslissing met een arrest van 23 mei 2011. Dit is het bestreden arrest.

IV. Onderzoek van de middelen

Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

4. De verzoekende partij werpt in een eerste middel de schending op van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en van artikel 7, § 2, van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Zij citeert de motivering van het bestreden arrest en van de bepalingen waarvan zij de schending opwerpt en voert vervolgens aan dat de wet en het koninklijk besluit geen ruimte laten voor interpretatie waar wordt gesteld dat het identiteitsdocument of de motivering tot vrijstelling bij de aanvraag (en niet nadien) moet worden gevoegd. De verweerder geeft geen verantwoording waarom hij dat stuk niet bij de aanvraag heeft gevoegd, noch waarom hij het nadien wel kan voorleggen. Indien de dienst Vreemdelingenzaken onbepaalde tijd zou moeten wachten totdat de betrokkene alsnog documenten overlegt, dreigt een schending van de redelijke termijn. Het staat volgens de verzoekende partij vast dat de vreemdeling het identiteitsdocument bij de aanvraag zelf moet voegen dan wel in die aanvraag de concrete redenen moet vermelden die hem verhinderen het identiteitsdocument erbij te voegen. Het bestreden arrest is aan de inhoud van de aangehaalde bepalingen voorbijgegaan.

5. De verweerder stelt in de memorie van antwoord dat de wet nergens op straffe van niet-ontvankelijk vereist dat het identiteitsdocument bij de aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet is gevoegd. De lezing die de verzoekende partij eraan geeft is niet wettig en niet opportuun. Het verwijt dat de verweerder geen uitleg gaf over de reden van de vertraging betreft een beoordeling in feite, die niet in de graad van administratieve cassatie kan worden aangevoerd. Ten slotte is het volgens de verweerder onjuist dat de administratie onbepaalde tijd zou moeten wachten: zij kan de aanvraag niet-ontvankelijk verklaren indien de aanvrager geen volledig dossier indient en het niet tijdig vervolledigt.

6. In de memorie van wederantwoord citeert de verzoekende partij bepaalde rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en de Raad van State om haar betoog te staven.

Beoordeling

7. Artikel 9ter, § 1, van de Vreemdelingenwet luidde bij het indienen van de aanvraag door de verweerder als volgt:

“§.1 De in België verblijvende vreemdeling die beschikt over een identiteitsdocument en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De vreemdeling dient alle nuttige inlichtingen aangaande zijn ziekte over te maken. De beoordeling van het bovenvermeld risico en van de mogelijkheden van behandeling in het land van oorsprong of het land waar hij verblijft, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer die daaromtrent een advies verschaft. Hij kan zonodig de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

De voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument is niet van toepassing op:

de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken;

de vreemdeling die zijn onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België, op geldige wijze aantoonst. (...)”.

Artikel 7 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen luidde toen als volgt:

“§1 De aanvraag van de machtiging tot verblijf, bedoeld in artikel 9ter, § 1, van de wet, moet ingediend worden door middel van een aangetekend schrijven gericht aan de gemachtigde van de minister. De aanvraag gaat vergezeld van de volgende documenten en inlichtingen:

1° hetzij een afschrift van zijn nationaal paspoort of van zijn identiteitskaart, hetzij de motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9ter, § 1, derde lid, van de wet;

(...)

§ 2. Onverminderd artikel 9ter, § 3, van de wet, verklaart de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk indien de in § 1 vermelde documenten en inlichtingen niet of slechts gedeeltelijk bij de inleidende aanvraag werden gevoegd (...);”.

Uit de voormelde bepalingen volgt dat de dienst Vreemdelingenzaken de aanvraag om machtiging tot verblijf niet-ontvankelijk moest verklaren wanneer zij niet vergezeld was van een identiteitsdocument of van de motivering die toelaat de betrokkene

vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9ter, § 1, derde lid, van de Vreemdelingenwet. Uit artikel 9ter van de Vreemdelingenwet blijkt dat de zogenaamde “documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde” wordt gesteld op het ogenblik van het indienen van de aanvraag. De overweging in het bestreden arrest dat de verweerder op het ogenblik van de aanvankelijk bestreden beslissing aan de documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde voldeed omdat toen een identiteitsdocument voorlag dat “bij de aanvraag, weliswaar op een later tijdstip werd gevoegd”, kan geen afbreuk doen aan de duidelijke ontvankelijkheidsvoorwaarden vermeld in artikel 9ter en zijn uitvoeringsbepalingen. Die ontvankelijkheidsvoorwaarden moeten worden beoordeeld op het ogenblik van het indienen van de aanvraag. Het feit dat de ontvankelijkheidsvoorwaarden ingevolge de wijziging van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet met artikel 178 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen (I), in werking getreden op 10 januari 2011, werden verduidelijkt en aangevuld, doet geen afbreuk aan het voorgaande. Het eerste middel is gegrond.

BESLISSING

- 1. De Raad van State vernietigt het arrest nr. 62.025 van 23 mei 2011 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.**
- 2. Dit arrest zal in de registers van voormelde Raad worden overschreven, en melding ervan zal worden gemaakt op de kant van het vernietigde arrest.**
- 3. De zaak wordt verwezen naar een anders samengestelde kamer van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.**
- 4. De verweerder wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vier juli tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, XlVe kamer, samengesteld uit:

Carlo Adams,	wnd. kamervoorzitter,
	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
met bijstand van	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams